

[Stinus.]

nordiske samarbejde for eventuelle nordiske EF-medlemslande blive noget sekundært; efterhånden som EF-samarbejdet udvikles, vil dette blive mere og mere tydeligt. Det vil gå ud over den nordiske enighed, som i det store og hele har kunnet opretholdes bl. a. i vores FN-politik. En uformel gruppe i FN bestående af de ti, altså herunder Danmark, er allerede etableret. Også dér befinder man sig endnu på konsultationsstadiet, men konsultationerne vil uvægerlig medføre, at man stræber efter at blive enig om en fælles linje. Når en fælles EF-linje er nået, kan Danmark gå til de andre nordiske lande, ikke formelt bundet, men reelt. Det nordiske samarbejde i FN vil også kunne videreudbygges, men uden Danmark. Vil det være i Danmarks interesse?

Over for en sådan udvikling, som forekommer mig at være en uundgåelighed inden for et udvidet EF, hævder tilhængere af dansk medlemskab, at en sådan udvidelse slet ikke kan finde sted, uden at dette i henhold til Romtraktaten og dansk lov godkendes af $\frac{5}{6}$ af folketingets medlemmer og af den danske befolkning. Men dette er kun rigtigt, hvis man tror, at samarbejdet kun kan udvides og andre områder kun inddrages i samarbejdet ved en opbygning af helt nye EF-institutioner; dette behøver imidlertid ikke at være tilfældet.

Et forenet Europa, en egentlig union, som vil være den yderste konsekvens af et udvidet samarbejde, kan heller ikke formelt etableres, uden at folketinget og befolkningen har givet accept, men ved en stadig og naturlig — når man først er indenfor — udvikling af samarbejdet vil man nærme sig dette mål på en sådan måde, at der til sidst ikke for noget EF-medlemsland vil være nogen reel mulighed for at sige nej til det næste skridt og det næste og det næste. Derfor skal vi sige nej nu.

Albertsen: Der er i dagens debat fremkommet nogle betragtninger vedrørende de eventuelle socialpolitiske konsekvenser ved dansk medlemskab i fællesmarkedet. Der er nogle af disse betragtninger, der ikke har så forfærdelig meget med kendsgerningerne at gøre. Jeg føler mig lidt forpligtet til at tage dem ved vingebeinet allerede for nærværende.

Det er bl. a. af hr. Morten Lange i dag oplyst, at når vi i øjeblikket i folketingets socialudvalg og her i folketinget beskæftiger os med en revision af vores pensionslove, så har det efter hr. Morten Langes udsagn ikke ret meget med den vandrende arbejdskraft at gøre. Nu skal jeg på forhånd medgive, at denne lovgivning er ret så vanskelig at finde ud af, og jeg synes, man skal give langt tøjrs-lag med hensyn til misforståelser, men ikke til forvanskninger. Der kunne udmærket blive tale om dansk medlemskab, selv om vi opretholdt den nuværende lovgivning på dette felt; vi behøver overhovedet ikke at vedtage disse lovforslag. Nu har jeg lyst til at stille det spørgsmål til hr. Morten Lange, om hr. Morten Lange vil tage konsekvensen af sin holdning her i dag og anbefale, at regeringen og regeringspartiet trækker dette lovforslag eller rettere sagt disse tre lovforslag tilbage. Hvad ville konsekvensen heraf være? Den ville være — forudsat dansk medlemskab, og det er jo det, der trods alt er forudsætningen også for hr. Morten Langes kritik — at enhver vandrende arbejder fra de øvrige fællesmarkedslande efter ét års ophold her i landet ville få ret til fuld dansk folkepension. Det er noget, der omsat i penge vil kunne komme til at dreje sig om milliarder. Vil hr. Morten Lange tage en sådan konsekvens? Det vil hr. Morten Lange selvfølgelig ikke, og derfor er hr. Morten Langes kritik af disse lovforslag urimelig og ubegrundet. Disse lovforslag er fremsat, fordi det vil være logisk og rigtigt, at den vandrende arbejdskraft, der kommer hertil, får en pensionsandel i forhold til den arbejdsindsats, den har ydet i en periode af længere eller kortere varighed her i landet. Det er derfor, vi laver loven om. Det har i øvrigt den konsekvens, som jeg går ud fra ikke er gået hr. Morten Langes opmærksomhed forbi, at det indebærer økonomiske forbedringer på ca. 300 mill. kr., at vi realiserer princippet om ligestilling mellem ægtefællerne for pensionistægtepar ved en opsplitning af pensionen. — et princip, der i sin tankegang og i sin holdning vel ikke kan være hr. Morten Lange imod. Derfor er kritikken af og bemærkningen om specielt disse lovforslag helt ubegrundet og helt urimelig.

Der er i øvrigt også talt om, at dansk medlemskab vil medføre kraftige indgreb på det socialpolitiske, på det uddannelsesmæs-